

یک روش ساده برای رویه‌کوبی صندلی

A Simple Way to Upholster Chairs

نویسنده: Michael Furtune
مترجم: سید محمد میرمهدی

با استفاده از مواد معمولی و در دسترس، نشیمنی نرم، راحت و باریک برای انواع صندلی‌ها بسازید.

شکل ۱: نشیمن رویه‌کوبی شده نرم در یک صندلی زیبا. استفاده از مواد جدید در ساخت صندلی‌های زیباست که مدت‌ها راحتی مناسبی نیز فراهم می‌کنند و در عین حال کارچندان مشکلی نیست.

چسباندن اسفنج به نشیمنی از جنس تخته لایه نه تنها کار سختی نیست، بلکه زیبایی مناسبی داشته و فرم کیک ماندنی نیز به صندلی می‌دهد. این‌ها جزئیات نتایج رویه‌کوبی ساده‌ای است که من از آن روی انواع زیادی از صندلی‌ها تا ضخامت ۶cm و تا به امروز استفاده کرده‌ام. همچنین صندلی مخصوص خودم، به‌خوبی در این ۲۴ ساعت کارایی خود را حفظ کرده است.

صندلی‌های نرم همگی رویه‌کوبی شده‌اند و جایگزین نرم‌تری برای چوب ماسیو و یا صندلی‌های بافته شده هستند و راحتی بیشتری را نیز عرضه می‌کنند و در انواع بافت‌ها و شکل‌ها نیز موجودند. مزیت دیگر این رویه‌ها این است که به راحتی تعویض می‌شوند، در گذشته نیز صندلی‌های راحتی را با استفاده از تکنیک‌های رویه‌کوبی سنتی و همین‌طور با استفاده از مواد سنتی مثل موی اسب می‌ساختند. من از تکنیک‌های ساده و مواد مدرن معمولی در دسترس استفاده می‌کنم، بدون این‌که در احساس و نمای صندلی‌های سنتی که خیلی خوب بودند، تغییری ایجاد شود.

صندلی نرم من از سه اسفنج با وزن مخصوص‌های متفاوت روی یک صفحه‌ی صاف از جنس تخته لایه تشکیل شده است و همچنین تخته لایه شیاردار شد تا بتواند به راحتی مطابق فردی که از صندلی استفاده می‌کند، تغییر حالت دهد.

من در سال ۱۹۷۹، مدت ۵ ماه وقت صرف طراحی و ساخت نمونه‌ای از یک صندلی غذاخوری کردم و امیدوار بودم که برای مدت ۳ تا ۴ ساعت در هر بار استفاده احساس راحتی مناسبی فراهم کند، به همین دلیل بخشی از آن تلاش‌ها را صرف ساختن صندلی رویه‌دار کردم، به‌طوری که نشیمن آن بتواند از پس وظیفه‌ی سنگینش برآمده، ولی به حد کافی نازک باشد تا روی مسأله‌ی طراحی تأثیر نگذارد. در واقع

شکل ۴: ۵ عدد سوراخ جهت خروج هوا ایجاد کنید. سوراخ‌ها را منطبق بر شیارهای روی تخته لایه ایجاد کنید.

شکل ۵: نوار اسفنج مخصوص کادر را برید. میزازه نواری را با زاویه ۴۵ درجه قرار داده و دو قطعه شیب‌دار از نوار تهیه کنید. قطعه‌های به دست آمده را مماس به لب کار چسبانده و انتهای قطعه‌ها را نیز برای برقراری تماس بهتر با یکدیگر به صورت شیب‌دار در آورید.

نصب خود روی صندلی باشد، چرا که این فضا را در ادامه اسفنج‌ها و پارچه‌ها می‌پوشانند.

ساختن لایه‌های اسفنج

از پایین به بالا، وزن مخصوص لایه‌های اسفنجی از زیاد به کم تغییر می‌کند (سفت به نرم). استایرن با دانسیته بالا و منافذ خیلی کوچک به عنوان نخستین لایه‌ی اسفنجی روی نشیمن استفاده شد که از این ماده به عنوان تشک خواب در اردوها استفاده شده و در فروشگاه‌های لوازم اردو و کوهنوردی با ضخامت بین ۶-۱۸ mm موجود است. برای روی هم قرار دادن لایه‌های اسفنج و اتصال آنها به هم، من از اسپری کردن چسب استفاده کردم و نحوه‌ی استفاده از آن را مطابق دستور درج شده روی قوطی انجام دادم تا اتصالی دائمی صورت بگیرد.

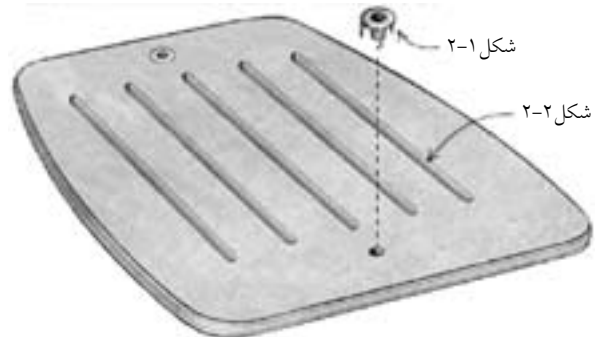
خواباندن لایه اصلی از اسفنج سنگین

شروع مراحل رویه‌کوبی با تعیین این نکته همراه است که شما چه ضخامتی را برای صفحه‌ی نهایی در نظر دارید. سپس ضخامت مناسبی از اسفنج را برای آنچه که در نظر دارید، انتخاب کنید. برای صندلی غذاخوری این ضخامت بین ۳/۲ - ۲/۵ cm است. در نتیجه من با لایه‌ای به ضخامت ۶ mm از اسفنج استایرن سنگین روی تخته لایه کار را شروع کردم. (ابعاد و اندازه‌هایی که در اینجا آمده است، تقریبی هستند).

نشیمن ضخیم‌تر به راحتی با افزایش ضخامت این لایه و همچنین استفاده از یک اسفنج محکم به عنوان نواری در پیرامون این لایه فراهم می‌شود که در ادامه می‌آید.

از اسفنجی بزرگتر از اندازه استفاده کنید و سپس آن را توسط چاقو، قیچی و یا اهر نواری (با دندان‌های نرم) اصلاح کنید، به طوری که ۲ mm از تخته لایه بزرگتر باشد. مرحله‌ی بعدی عبارت است از ایجاد تعدادی سوراخ برای خروج هوا از اسفنج. محل شیارهای روی تخته لایه را مشخص کنید و با استفاده از یک وسیله‌ی سوراخ‌کن تعداد ۵ یا ۶ عدد سوراخ به قطر ۱۲ mm، منطبق بر مسیر شیارها در

شکل ۲: مهره‌های T شکل در دو طرف نشیمن نصب شده و به منظور قرار دادن و نیز برداشتن نشیمن از روی صندلی از آنها استفاده می‌شود. (۲-۱)

شیارها: ۵ mm پهنا و ۵۱ mm نیز از یکدیگر و همچنین از لبه کار فاصله دارند. (۲-۲)

صفحه نشیمن از جنس تخته لایه به ضخامت ۶ mm و از گونه غان بالتیک که برای بیشتر صندلی‌ها و اشکال گوناگون صفحه نشیمن کاملاً مناسب است. چه در حالتی که نشیمن داخل قاب چوبی صندلی قرار می‌گیرد و چه در حالتی که روی چهارچوب قرار می‌گیرد، می‌توان از این تخته لایه استفاده کرد. (۲-۳)

برش شیارها روی تخته‌ی نشیمن

من تخته لایه‌ای به ضخامت ۶ mm را برای نشیمن صندلی غذاخوری انتخاب کردم، اگرچه صندلی‌های بزرگتری که برای اتاق نشیمن طراحی شده و مورد استفاده قرار گیرند، ممکن است از تخته‌هایی با ضخامت ۱۲ mm برای نشیمن استفاده کنند. من همیشه از تخته لایه‌ی گونه‌ی غان بالتیک برای صفحه نشیمن استفاده می‌کنم، چرا که تعداد لایه‌های آن از سایر تخته لایه‌ها بیشتر بوده و در لایه‌های داخلی فضای خالی وجود ندارد و کاملاً محکم است. ایجاد یک سری شیار از روی کار به پشت آن در صفحه‌ی نشیمن، آن را انعطاف‌پذیرتر کرده و در نتیجه احساس راحتی بیشتری فراهم می‌کند. پهنای شیارها ۵ mm و فاصله آنها از یکدیگر و همچنین از لبه کار ۵ cm بود. سپس در دو انتهای کار مهره‌های T شکلی تعبیه شدند تا برای نصب نشیمن و یا برداشتن آن از روی صندلی در مواقع لزوم از آنها استفاده شود. صفحه‌ی نشیمن یا در واقع همان تخته لایه در این کار باید از هر طرف ۳ mm کوچک‌تر از محل

شکل ۳: شیارها به مواد سفت انعطاف داده و به روش‌های مختلفی ایجاد می‌شوند. برای داشتن شیارهای یکسان استفاده از یک الگوی راهنما برای هدایت ماشین فرز ضروری است.

شکل ۷: ابتدا لبه‌های نوار مترکم را گرد کنید. عملیات سنباده‌زنی، برش و ماشین‌کاری این ماده بسیار راحت است (الف) آخرین لایه‌ی اسفنجی، تمام پستی بلندی‌های کار را یکنواخت می‌کند. جنس این لایه از اورتان سبک بوده و $6/5 \text{ mm}$ ضخامت دارد. فقط قسمتی از این لایه که لبه‌های نشیمن را می‌پوشاند، چسب‌زنی کرده و از چسب‌زدن به قسمت مرکزی آن خودداری کنید. سپس اسفنج را به آرامی به اطراف کار بکشید و از به‌وجود آمدن برآمدگی و جمع شدن اسفنج جلوگیری کنید (ب).

با چسب اسپری کنید، به طوری که لبه‌هایی با زاویه‌ی ۴۵ درجه را هم پوشش دهد، ولی به روی سطح اسفنج سنگین اسپری نکنید. حالا اسفنج اورتان با لبه‌های صاف را به اسفنج سنگین با لبه‌های با ۴۵ درجه شیب متصل کنید، این کار را از گوشه‌ها شروع کنید با این کار قسمت مرکزی اسفنج اورتان برجسته خواهد شد؛ بنابراین قسمت مرکزی را فشار دهید تا وضعیت یکنواختی به‌وجود آید. ممکن است کمی برآمدگی در اطراف اسفنج ایجاد شود، اما در مرحله‌ی بعدی از بین خواهد رفت.

افزودن یک لایه‌ی نهایی

مرحله‌ی بعدی پوشاندن کامل سطح با لایه‌ای از اسفنج اورتان سبک به ضخامت 6 mm است.

پوشاندن کامل صفحه‌ی نشیمن با لایه‌ای از اسفنج اورتان - که 5 cm

شکل ۸: اولین پارچه‌ای که روی نشیمن قرار می‌گیرد، پارچه نخی «چیت» است. پارچه را از قسمت میانی به اطراف نشیمن کشیده و به تعدادی منگنه در قسمت جلو و عقب کار بزنید. سپس باقیمانده پارچه را نیز به همین روش کشیده و به تخته لایه متصل کنید (الف). سپس به طرف گوشه‌ها حرکت کنید و در یک زمان چندین بار منگنه کنید. زمانی که به انتهای هر طرف نزدیک می‌شوید، گوشه پارچه را به طرف بالا بکشید؛ پارچه را به صورت دوپل منگنه کنید. این کار به شما کمک می‌کند تا چین خوردگی‌های عمیق نداشته باشید (ب).

شکل ۶: از گوشه‌ها شروع کنید. چسب را روی تمام سطوح اتصال اسپری کنید. گوشه‌های اسفنج نیمه‌سنگین را به نوار اسفنج سنگین خارجی متصل کنید. سپس کار را با قسمت میانی اسفنج نیمه‌سنگین ادامه داده و دقت کنید که هر لبه مربع اسفنج داخلی با لبه شیب‌دار اسفنج خارجی اتصال یکنواختی را ایجاد کند. در آخر قسمت مرکزی را فشار دهید و این کار را از سمت لبه‌ها به سمت قسمت مرکزی انجام دهید. فشار را به آرامی وارد کرده و سعی کنید سطح صافی را ایجاد کنید.

نقاط مختلف سطح بزیند تا هوا بتواند خارج شود. بدون وجود این سوراخ‌ها رویه‌کوبی شما تبدیل به یک متکای صدادار خواهد شد.

افزودن نوار خارجی از اسفنجی با دانسیته‌ی بالا

برای دوری از وضعیت پف کرده و کیک مانند در نشیمن، در مرحله‌ی بعدی یک سد محکم در پیرامون نشیمن ایجاد خواهد شد. این مرحله با متصل کردن نوار اسفنج سنگین به ضخامت 13 mm و با پهنای تقریبی 38 mm صورت می‌گیرد. اگر شما قادر به یافتن ماده‌ای با این ضخامت نبودید، می‌توانید این لایه را با چندین لایه از مواد نازک‌تر بسازید.

این مهم است که لبه‌ی داخلی نوار خارجی شما اریب باشد تا انتقال اسفنج اورتان سبک که قسمت مرکزی را بعداً پر می‌کند برای رسیدن به اسفنج استایرن سنگین، به راحتی صورت گیرد. بدون وجود این شیب، تغییر در استحکام ناگهانی خواهد بود.

اسفنج سنگین می‌تواند با اره‌ی نواری با دندان‌های نرم بریده شود. ابتدا نواری با پهنای $8/2 \text{ cm}$ ببرید و سپس میز کار را 45 درجه کج کرده و نوارها را به قطعه‌های هم‌اندازه‌ای تبدیل کنید. ابتدا قطعه‌ی جلویی را بچسبانید، سپس قطعه‌های کناری و در انتها هم قطعه‌ی پشتی را وصل کنید. شیبی که در انتهای هر قطعه وجود دارد، سبب جفت شدن مناسب دو قطعه به هم می‌شود.

پر کردن قسمت داخلی با اسفنج سبک

مرحله‌ی بعدی پر کردن قسمت داخلی با اسفنج نیمه سنگین اورتان است. من اسفنج سبک و نیمه سنگین اورتان را از مغازه‌ی پارچه‌فروشی محلی تهیه کردم. برای قسمت داخلی از اسفنج اورتانی استفاده کنید که کمی ضخیم‌تر از نوار اسفنجی سنگینی که در پیرامون کار وجود دارد، باشد. اگر ضخامت قسمت خارجی 13 mm باشد، من پیشنهاد می‌کنم که ضخامت قسمت داخلی یا همان فوم اورتانی 15 mm باشد. اسفنج را 9 mm بزرگتر از دهانه‌ی موجود ببرید، ولی لبه‌های آن را اریب نکنید. یک سطح اسفنج اورتان و همچنین لبه‌های آن را با چسب اسپری کنید. سپس قسمت مرکزی نشیمن را

از هر طرف بزرگتر از صفحه است - صورت می‌گیرد. به ۵ سانتیمتر اضافه‌ی اسفنج اورتان و همچنین لبه‌ی صفحه نشیمن، چسب اسپری می‌کنیم و سپس لایه‌ی اسفنجی را طوری روی آن قرار می‌دهیم تا لبه‌ها را کاملاً بپوشاند و باید مواظب باشید تا لبه‌ها چین خوردگی بزرگ پیدا نکند. یک چاقوی صاف را روی لبه تخته لایه قرار داده و آن را موازی سطح حرکت دهید تا اضافه‌ی اسفنج بریده شود.

پوشاندن صفحه

صفحه‌ی ما باید با یک لایه از پارچه‌ی چیت نازک با رنگ طبیعی پوشیده شود تا برای پوشانده شدن توسط پارچه‌ی مبلی نهایی آماده شود. پارچه‌ی چیت را باید با نیروی کمی بکشید و سپس به سطح زیرین تخته لایه متصل کنید و در ادامه همین کار را باید با پارچه‌ی مبلی انجام دهید.

یک ماشین مناسب منگنه می‌تواند این کار را برای شما انجام دهد، ولی کار کردن با منگنه‌زن بادی که با فشار هوا کار می‌کند و منگنه کوچک را پرتاب می‌کند، راحت‌تر است؛ بخصوص هنگامی که قصد دارید تعداد زیادی صندلی را رویه‌کوبی کنید. طول سیم‌های منگنه‌ای که من از آن استفاده کردم، ۶ mm بود که به‌خوبی وارد تخته لایه شده و پارچه را محکم نگه می‌دارد.

باید مراقب باشید تا بافت پارچه‌ی نهایی هنگام اتصال حفظ شود و ممکن است نوعی نقش روی آن باشد که باید درست در مرکز کار قرار گیرد و یا اگر نقش راه‌راهی دارد، باید موازی با لبه‌های کار قرار گیرد.

اگر پارچه‌ای که استفاده می‌کنید، دارای پرزهایی است که خوابی به یک جهت دارند، باید جهت خواب آن به سمت عقب صندلی باشد تا شخصی که روی صندلی می‌نشیند، به جلو سر نخورد. فقط از پارچه‌های مخصوص رویه‌کوبی استفاده کنید. پارچه‌هایی که برای تولید لباس یا پارچه تولید می‌شوند، در اینجا به‌سرعت نخ‌نما خواهند شد.

اتصال پارچه در اینجا بسیار شبیه کشیدن پارچه‌های مخصوص نقاشی روی قاب است. از وسط شروع کنید و پارچه را از جلو به عقب بکشید و با یک پونز وسط لبه‌ی جلویی و عقبی را ثابت کنید. سپس پارچه را از هر طرف بکشید و آن را ثابت کنید. حالا به

شکل ۹: منگنه کردن پارچه رویی به تخته لایه. برای انطباق صحیح پارچه به مسیر شیارها، از دو عدد نوار سفید رنگ کوچکی که در شکل ملاحظه می‌کنید، استفاده شد (الف). در انتها، پشت کار را با پارچه پلی‌استر سیاه‌رنگ بپوشانید. سپس پارچه را به تخته لایه منگنه کرده و اضافه‌های آن را اصلاح کنید (ب).

سمت گوشه‌ها حرکت کنید و تعدادی منگنه در آنجا بزنید؛ نیروی که برای کشش پارچه به‌کار می‌برید، در تمام جهت‌ها باید یکسان باشد و وقتی به گوشه‌ها رسیدید، پارچه را محکم به اطراف بکشید و تلاش کنید پارچه چروک و چین خوردگی پیدا نکند. مرحله‌ی پایانی این کار رویه‌کوبی، پوشاندن زیر نشیمن با پارچه‌ی پلی‌استر سیاه‌رنگ است

گزینه‌هایی برای نصب نشیمن

با توجه به نوع کاربرد صندلی، نشیمن را می‌توان به روش‌های متعددی به صندلی متصل کرد. بیشتر صندلی‌های من دارای نشیمن‌هایی هستند که کلاً و یا حداقل بخشی از آن درون یک قاب قرار دارد.

برای نگهداشتن نشیمن روی صندلی، من ۴ عدد تخته لایه را به شکل مثلثی بریده و به چهار گوشه‌ی داخلی چارچوب صندلی، یا در واقع همان قاب نشیمن، می‌چسبانم. این کار صفحه‌ی نشیمن را نگهداشته و قاب نشیمن را تقویت می‌کند. قرار گرفتن این چهار قطعه در کنار هم ایجاد یک شکل حلقه‌مانند درون قاب نشیمن می‌کند و همانند صفحه‌ی نشیمن، ضخامت این حلقه‌ی تخته لایه توسط ابعاد کلی صندلی تعیین می‌شود.

هم‌چنان‌که قاب نشیمن روی کار سوار می‌شود، حلقه‌ی تخته لایه هم درون شیاری با عمق تقریباً ۲/۵ cm در قسمت پایین قاب قرار داده می‌شود. سپس نشیمن رویه‌کوبی شده با فشار درون فضایی که بالای حلقه قرار دارد، وارد شده و لبه‌های آن داخل کار رفته و دیده نمی‌شوند.

یک روش جایگزین برای قرار دادن نشیمن داخل چارچوب، آویختن آن از لبه‌ی جلویی چارچوب یا همان قاب است. در این شیوه من معمولاً یک لبه چوبی خمیده به زیر لبه‌ی جلویی نشیمن متصل می‌کنم که باعث تقویت نشیمن شده و ظاهر مجللی به صندلی می‌دهد. اگر لازم باشد که نشیمن روی قاب قرار بگیرد، باید به قطعه‌های چوبی متصل شود که این قطعه‌های چوبی به قسمت درونی قاب چسبانده شده‌اند.

برای اتصال نشیمن به حلقه‌ی تخته لایه و یا قطعه‌های چوبی، باید محل سوراخ‌های اتصال را مشخص کنید. من قطعاتی از چوب را به شکل میله و فرم پیچ‌مانند بریده و یک سر آن را تراش تیز می‌کنم. برای پیدا کردن محل ورود پیچ‌های T شکل به داخل صفحه‌ی نشیمن، قطعه‌ی چوبی نوک تیز را به داخل صفحه‌ی نشیمن فرو کرده و در واقع پارچه را سوراخ می‌کنم و سپس با فشار، صفحه‌ی نشیمن را در جایگاه مخصوص اش وارد می‌کنم. سپس سوراخ‌های ساده‌ای را توسط دریل روی حلقه ایجاد کرده و با استفاده از قطعه‌های چوبی به شکل پیچ این دو قطعه را به هم پیچ می‌کنم.

نتیجه‌ی کار صاف، بدون درز و با نمای جانبی کم در نشیمن همراه خواهد بود و برای سال‌ها احساس راحتی مطبوعی فراهم خواهد کرد.

منبع: مجله درودگری ظریف